

F.K.90.

Z c  
4831

23.

*in manus. Inno. Siegf. a Lütichau  
in Ischorn et Bastitz*

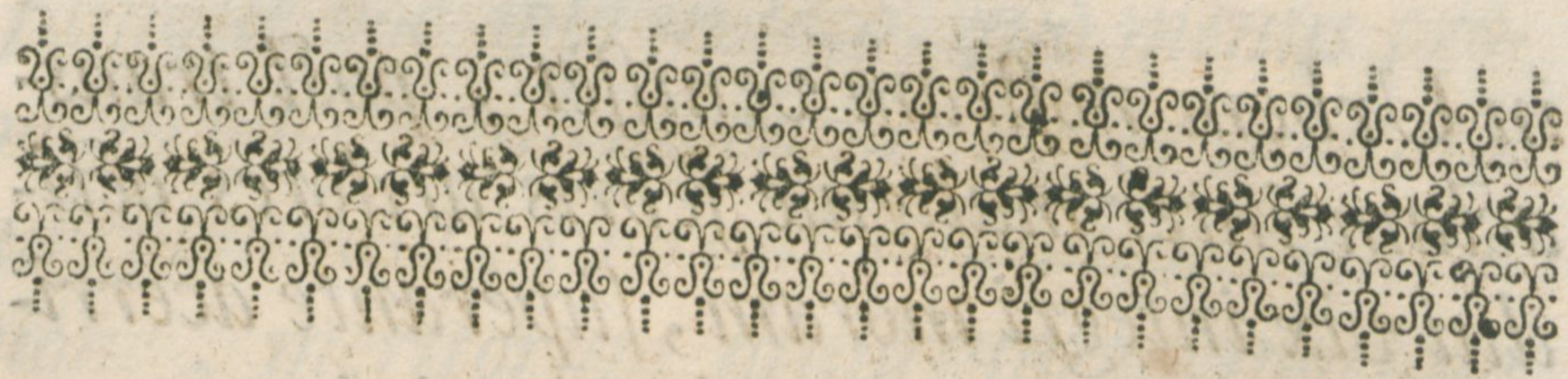
X 2054944


RECTOR  
ACADEMIAE ARGENTORATENSIS  
VLTRICVS  
OBRECHTVS  
HISTORiarVM PROFESSOR  
PVBLICVS,  
CIVIBVS ACADEMICIS S. P. D.



RECTOR  
ACADEMIAE ARGENTORATENSIS  
ALFREDUS  
OBERRECHTUS  
HISTORIARUM PROFESSOR  
PUBLICVS  
CIVIS ARGENTINIS S. R. D.





Um die abhinc quarto & decimo, in conspectu Vestro Rector Academiæ hujus renunciatus, solennia vota nuncuparem, plenissimis equidem anxietatis sollicitudinis formulis coercuit illorum pietatem fati publici facies: & pro vectam tamen sic quoque ultra sortem presentium, ominandi letiora sperandi que audaciam, subortus, ecce! velut ad ulciscendam securitatem casus, funestissimo vix initi muneris auspicio, maximeque in sperato lugubris ad Vos alloquij argumento castigat. Indicendum enim est Vobis funus Generosi Nobilissimi que Viri INNOCENTII SIGEFRIIDI à LÜTTICHAU Domini in ZSCHORN & BASLIZ &c. qui MAXIMUM in has oras PRINCIPEM comitatus, cum tentatam aëris itineris que inclementia valetudinem refocillaturus in

in Urbem nostram venisset, post transactam inter malignæ febris ardores octidui vix integri moram, superante acerrimi affectus impetu, die dominica, quæ fuit Novembris 19. hora inter XI. & XII. vespertinâ, letho datus est. Hospitiam illustri ut exequias frequentes eatis, cum is die crastino è Tribu cui speculi spherici insigne, nomen fecit, hora pomeridiana XII. efferetur, si Vos nulla Defuncti notitia vel familiaritas, at debita splendidissimæ Familiæ cultui veneratio satis atq; abunde incitabit. Quanquam Academia quidem nostra pro extraneo aut ignoto funus istud neutiquam æstimat. Quæ necessitudinis cum hoc Cive & Alumno suo, ante sex & amplius annos contractæ recordationem, ita sibi cum dolore, quem in Patriam ejus, tristissimis nuntiis transmittit, judicat miscendam: ut nihil ex eo quicquam vel officij vel pietatis heic omittere fas esse censeat, quod uspiam domestici luctus vel necessitas imperare, vel exigere celebritas posset.

Jamq;

Famque hoc ipso in loco, quò minus pro-  
posito pariter isti morique suo, & incitata  
ad colendam, Piorum Manium venera-  
tione, meritorum illustrium memoriam  
pietati satisfaciat; non temporis adeo  
spacio vel interpretis ingenio, quanquam  
hæc utraque perexigua sunt, quam ido-  
neorum monumentorum destituitur sub-  
sidio: è quibus dignissimam, si quæ alia,  
seculi luce, generis vitæque seriem recen-  
seri oportebat. Quod illorum quidem de-  
sideria fortassè frustrabitur, qui in hoc offi-  
cij genere præter ostentationem & pom-  
pam nihil docti sunt spectare: nobis sicut  
hinc ab ingenui cultus sinceritate nihil de-  
cedit; ita si celebritas exempli spectatur,  
satis grande superat splendoris & gloriæ  
argumentum. Et sane nihil minus ne-  
cessè fuerit, quam privatorum scriniorum  
fidem implorare, ubi de LÜTTICHAVIÆ  
gentis antiquitate, quæritur. quam pu-  
blica Annalium monumenta jam à CC.  
& ultra annis, non in Misnia tantum sua  
illustribus imaginibus, sed in Aula præ-

Vid. Fabri-  
cius & ex  
eo Albin.  
Chron.  
Misn. tit.  
25. Peccen-  
stein. p. 109.

B sertim

fertim Saxonica gloriosis ministeriis celebrare. Sed & maternam Nostri originem, æmulum avitæ nobilitatis præstantiâ BOLENZIORUM nomen in tam conspicuum generosæ prosapiæ decus vindicat, ut hæc quoque parte ad genuinum fulgorem non magis nostro præconio, quam mutuatitio lumine dies censendus sit indigere. Nisi quod in universum sufficere Illi poterat, quatenus majorum tituli spectantur, Magni Parentis splendor WOLFFGANGI SIGEFRIIDI à LÜTTICHAU. Qui collectam velut in compendium heroici sanguinis gloriam, sublimi, in S. ROM. IMPERIO THESAURARI, & apud SERENISSIMUM SAXONIÆ ELECTOREM, CANCELLARI ac in SANCTIORE CONSILIO ADSESSORIS nec non CAMERARI dignatione complevit. In Filij utique laudibus eo clarioribus radiis præfulgent hæc decora: quod Is felicissimam indolem, non ad Paternæ tantum virtutis imitationem in omni laudis studio concitavit, sed ad Paternæ

ternæ fortunæ exemplum, in gratia & iudicio SAPIENTISSIMI PRINCIPIS evexit: ne transacta quidem penitus adolescentia (nam nec univ[er]se annum ætatis XXV. vivendo excessit) ob maturitatem dotium præstantissimarum in CAMERARIORUM ordinem adlectus. Vetusto inter Palatinas Romanæ, Francicæq[ue], sed & ELECTORALIS Saxonica Aula, dignitates auctoramento: ut qui sanctioribus Principum consiliis admoti destinative erant, CUBICULI, aut, ut sequior ætas loqui maluit, CAMERÆ, tanquam Principalium curarum penetralis & arcanioris sacrarij solennius interiusq[ue] commercium, honorum cæterorum sive auspicium sive complementum munere vel titulo præferrent. Et exercuerat Noster, inde jam à tenerrimis annis, capacissimum magnæ fortunæ animum iis artibus, quibus nulli denique gradui civilis occupationis decorisve impar habebatur. quod tum maxime luculentis speciminibus cognitum est, cum erepto e vivis

vis

vis Patre, soli tuendum in Principali  
gratia seculiq; celebritate nominis & fa-  
miliae decus incubuit. Fuerat autem  
Argentinae nostrae à Parente Optimo haec  
dignatio habita, ut formandis Filij mori-  
bus eam magistram deligeret. quam An-  
no computi Christiani **CL** **lcc** **LXX.** co-  
mite & rectore studiorum Nobilissimo  
Consultissimoque Viro **DN. ANDREA**  
**LEONE**, gratissimus Civis, omnigena po-  
litissimae indolis elegantia comitateq; fre-  
quentavit. Haec iterum postea ab Italica  
peregrinatione reducem latissimo plausu  
amplexata; unum & extremum, quod  
nunc exsolvit, nollet, tertiâ vice adven-  
tanti, officium debuisse. Postquam verò  
huc quoq; sapientissima supernae providen-  
tiae dispositione se compulsam sentit, triste  
Illi sed ingenium verissimumq; laudabili-  
ter pieq; apud se transactae vitae testimoni-  
um coram orbe literato, & in serâ posteri-  
tatis venerationem, publice, hac meâ vo-  
ce acclamat. Quod, si opus sit, declarare  
amplius gravissimi suffragij sui authori-  
tate



tate Viri ex Professorio ordine Amplissi-  
mi JOANNES ALBERTUS SEBIZIUS  
& MARCUS MAPPUS non dedignabun-  
tur, quibus quotidiana convictus vel ho-  
spitij consuetudine, & interioris familia-  
ritatis consortio propius innotuit. Quin  
& excipient officioso certamine Italia,  
Gallia, Anglia, Belgium; ac quam nobi-  
lissimo Peregrinatori cultus eruditionisq;  
præstantiam singulæ commodarunt, quam-  
que gratulari & repræsentare Patriæ mal-  
lent, longo & duraturo præconio, univer-  
sæ interpretabuntur. Quin & vicissim  
quæ hoc decus produxerunt, genitales ter-  
ræ, quo id volent elogio in externis na-  
tionibus uberius enitescere, decoris Popu-  
larium ingeniis peragendum commenda-  
bunt. Qui & ILLUSTRISSIMÆ AULÆ  
luctum, & in desolata domo unicæ SO-  
RORIS orbitatem, cujus momenta propi-  
us introspiciunt, efficacioribus delinmen-  
tis solabuntur. Nam nostri quidem offi-  
cij partes, sola, quod & ab initio præfati  
sumus pietas luctuosissimaq; gravissimi ca-  
sus

C

sus

*sus oportunitas gubernat. Quas ut tandem penitus expleamus, supremas voces & ultima suspiria, non composito sermone adornabimus, sed ingenuo affectu & inconditis gemitibus Tumulo affundemus. Igitur*

**V**ALE Beata Anima & **S**ALVE  
& in æterno **P**ACIS cœlestis flore  
**Q**UIESCE!

*Imò vales, imò salva es, imò quiescis, & id quanto lætius, quam apud nos valuisti; quanto beatius, quam apud nos flouristi; quanto constantius, quam apud nos quievisti; imò quam nos, qui Te valere, qui Te salvare, qui Te jubemus quiescere, ipsi valemus, vivimus, quiescimus.*

**I**terum Vale Beata Anima!

*Supremi morborum & fati domitoris gratiâ eo eluctata, ubi, dum nos hic id quod in vita extremum est, horrore, Te, quod in vita primum est, beatitudine complet.*

**Q**ui

Qui sic valet ut Tu vivis,  
qui, ut Tu vales, sic vivit;  
Ille valet, ille vivit.

At nos hîc dolor terrore,  
Vel premit terror dolore,  
Hoc non vivere, sed mori est.  
Iterum salve Beata Anima!

*Grandi reparatæ Salutis auctoramento,  
dum nos seculi mala, & graviores malis, se-  
culi deliciae vexant, æternis purissimisq; cœ-  
lestis Aulæ gaudiis & honoribus initiata.*

Qui salutem ut Tu amavit,  
quem salus ut Te amavit,  
Illum salus vere amavit.  
Nobis hoc mari jactatis,  
Adhuc diræ tempestatis  
Imminet naufragium.  
Iterum quiesce beata Anima!

*Pretioso Servatoris Tui sanguine præcla-  
rissimum non fidei tantum Tuæ, sed et-  
iam nominis complementum, perfectam  
INNOCENTIAM, & vere VICTORIO-  
SAM PACEM adeptam.*

Qui

Zc 4031 77

Qui quiescit, ut Tu flores,  
qui ut Tu quiescis, floret,  
Is dulci quiete floret.  
Nostra pax, quies in pace,  
Fides in tranquillitate,  
Pax, an perturbatio est?

*Iterum vale, iterum salve, iterum qui-  
esce! Nos suo quisq; loco & ordine, Tua,  
qua interim venerabimur, vestigia seque-  
mur. Per scriptum Argentorati die  
XXV. Novembris A. C. clc lcc LXXVI.*

---

ARGENTORATI,  
Excudebat JOSIAS STÆDEL, Academie Typographus.



107  
MC



F.K.90.

Z c  
4831

23

*in memoriam. Innoc. Siegf. a Lütichau  
& Johann ed. Ballitz*

RE  
ACADEMIA  
VLR  
OBR  
HISTORIA  
PV  
CIVIBVS

944  
NSIS  
S  
S  
SOR

